

Выходить въ Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (преди Русскихъ санктъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ Книжного 15-го и последнаго дня каждого мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи зачитываются лишь на попередніе застороженіе. Извещанія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки письмомъ, въ рубл. „Надблане“ по 20 кр. а. в. Реклама поощрятаній вѣльшъ отъ порта. Предплату и искривы принимаютъ: У Львовъ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallstrasse 10; M. Dukes, Klemmstrasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co., Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Париже Agence Havas. Въ Ростовѣ, Редакція „Киевской Старинѣ“ въ Киевѣ, по почтовой улицѣ и Газетѣ Бюро Б. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул. д. Ралли 9.

Запросы до предплаты.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочинається друга відкривка, взглядно третій кварталь сего року відьмого вида видацтва „Дѣла“. Пригадуємо се виши Ви. Читателямъ и просимо ихъ поспішити до предплати и вирівнаньемъ залегостей, бо независима часопись руска може стояти и дѣлати въ загальну користь рускої народності и церкви толькъ при щирій матеріальній запомозѣ Ви. Читателівъ.

Наше „Дѣло“ отъ часу свого вида вида заснована до вишишого дна стоить крѣпко и неустрашимо на сторожіи правъ руского народа, а захочото и отрадко въ нашихъ трудахъ есть для насъ та симпатія и довѣріе, якими „Дѣло“ тѣшиться скрѣзь въ Галицкій Русі. Ми вѣрюємо въ красну будучість галицко-руського народа и таї вѣра каже намъ въ вишишу суму пору сть цѣлымъ жаромъ душевнымъ вести дальше тяжку свою працю для націального добра всѣхъ Русиновъ. Матеріальна помощь П. Т. Читателівъ улекшить намъ нашу важку задачу.

Редакція и Администрація „Дѣла“.

Галичина въ проектѣ лѣвицѣ. III.

Въ попередній статії перевели мы все-сторонній доказъ, що вилюченіе Галичини въ Долитавщинѣ а тымъ самимъ наданье її вишишого выимкового становища есть рѣшено просто неможливо, чи то въ дорозѣ конституційній, чи въ дорозѣ октроївания. Проект сполученої лѣвицѣ есть прото безпредметовъ и мы не потребували-быши дозвіле забавлятись, коли-бы не та обставина, що сей проектъ виїшовъ якъ-разъ въ дѣло лѣвицѣ, тої самої, котра въ минувшому шестилітті рады державної заедно будто опинувались долею руского народа въ Галичинѣ, а съ двома нашими вѣденськими дельтами отъ часу до часу навѣть кокетувала.

Та обставина спонукує насъ именно потолкуютіи ширше о тоймъ предметѣ и здати собѣ справу, въ яке положеніе политичне попадає наша Русь Галицка на случай, коли-бы — posito non concessio — Галичина дѣйстно могла одержати и одержала згадане выимкове становище въ Долитавщинѣ? По поясненю сего дѣла, именно въ отношенію до насъ Русиновъ, мы, сподѣватись, зрозумѣмо докладно, що доброму намѣрили пѣмецкій централізмъ наданії; зрозумѣмо, о сколько они не були и суть широки, и остаточно порвани посередно пытанье, чи памъ Русиновъ пераразъ Гербсты и Кнотци обсыпують.

Зъ другои-же стороны докладне поясненіе проекту лѣвицѣ въ справѣ галицкой пересвѣдчило певно кожного Русина, що памъ противъ всякихъ подобныхъ змагань, зъ откі-би они не вийшли, треба якъ найенергичнѣше протестувати. Неотрадне памъ положеніе въ галицкому Соймѣ насупротивъ большости польской скрѣпляти реалізованьемъ широї автопомії краївої мы не симѣмо и не можемо пôдъ нѣкимъ усло-віемъ. Се значило-бы собѣ самимъ власными руками пôдписувати декретъ смерти національної. Наші сусѣди не потребуютьproto отдаватись ілюзії, що народъ рускій наслучай хочь-бы найменшого а тымъ менше цѣлковитого росширенія автопомії Галичини, буде мовчати, а противно — кажемо имъ откровено — можуть они зъ нашої стороны нападати лиши найтврдшої опозиції. Доки Соймъ краевый уставами не запоручить памъ свободного розвою нашої народності, доки Русь Галицка не удостоится вновніи своїхъ національнихъ свободъ, доти не можемо за котримъ такъ свѣдомо и твердо стояли мы Русини и въ одній пальцемъ причинитися хочь-бы до часткового реалізованія куріозныхъ проектовъ реальнимъ интересамъ руского народа, яко

народу великого, самостїйного въ семи славицькій, народу одареного тими красными свойствами духовыми, що способній учинити єго народомъ внова культурнимъ и гуманістичнимъ. Въ Австрії при конституції Русь Галицка будь-що-будь може природно, на основѣ реїшчоу выимковому становищу Галичини народної ідеї розвиватися, — она и розвинута-би вдоволятись окружками, спадающими зъ трапезъ ихъ. О змѣнѣ яко дѣлу, що не выпыває зъ загальнаго устрою влася, але степень еї розвою певно до нынѣшнього днія бувь-бы далеко-далеко вишишъ, коли-бы всѣ Русини отъ часу свого народного розбудженія держались були крѣпко народної ідеї, прилагали до неї цѣлымъ широкимъ серцемъ, цѣлою горячою душою, всѣ зарвно любили свою народності, свою церковь, свою мову и той убогій людъ, що всѣ тії велики скарби народний доховавъ начь черезъ тяжкі століття ажъ до дні нашого розбудженія. Того у насъ не було, того нема и сегодня. Являлися и являються що-разъ то новій лжепророки, — орудія въ рукахъ противниківъ розвою рускої народності, — и стають въ дні розвѣдь всякої природній и розумній роботѣ для нашого народного двинення. Задача тихъ лжепророковъ — злонамѣрено подозрівати и представляти въ негативній свѣтѣ щирі и добросовѣстній подвиги и труди правдивихъ патріотівъ, перенятыхъ любовюю идеалу народного; що хвilia безъ потреби подносити якійсь алярмъ, щобъ толькъ отривати людей въ реальну роботу, чинити заколотъ и збаламученій громадѣ являти себе хранителями и спасителями порядку; зухвалими и чисто револьверовими статями газетами газетами удержувати людей въ ошоломленію и не дати имъ вольної хвилї для рефлексії и здрового та здравого синення дѣль; найчестнійши змаганія людей брати на сожаленія достойне посмѣховище и обсыпяти ихъ клеветами — а все не въ іншої цѣлі, якъ конець-кінець въли для власної своеї выгданої екзистенції. Личній интересы беруть верхъ надъ интересами загальними, народными. Сумає то явище, а однакож правдиве, видне кожному видочному чоловѣкові.

Намъ здається, що пѣхто, хочь трохи добросовѣстній, не посмѣє посудити Русиновъ-народовцівъ о „запрданнѣ себе Полякамъ“. Коли-бы въ той безнастанино и сопамоге голошеної педобросовѣстній органами „Словомъ“ и „Нов. Проломомъ“ клеветъ була хочть имовѣрності, то прець шило въ мишку не утаилось бы и бодай разъ колись показалось-бы. А въ остатніхъ рокахъ були даже пригодній до того случаѣ. Були выборы до сойму, були выборы до ради державної. При выборахъ до сойму польскій комитет заробиво не допустивъ выбору якъ и. пр. дра Івана Добрянського въ Станиславовѣ, такъ и дра Олександра Огоновскаго въ Рогатинѣ и Долинѣ; рѣвно пекельна була агітація, рѣвно великий наддужити противъ одного якъ и другого безъ уваги на то, що одинъ кандидатъ русофиль а другій народовець. Хто зъ Русиновъ перейшовъ при тихъ выборахъ, то толькъ має подикувати або добротѣ округа (и. пр. Стрый) або своїй власній запобігливості (и. пр. Калушъ, Жовквѣ, Гусатинъ). При выборахъ до ради державної такъ само що-найменше рѣвна коли не бѣльша була агітація зъ сторони Поляківъ противъ народовцівъ (и. пр. Калушъ, Бережани, Тернополь, Золочевъ), якъ противъ русофіловъ; впрочемъ самъ результатъ вборьбъ показавъ се дуже ясно. А мимо всего того деякі органы мають чоло ще и по выборахъ до ради державної называть Русиновъ-народовцівъ „сліпими орудіями“, „пуніями польскихъ політиків“ (Н. Проломъ ч. 244) „строителями разомъ зъ польскими панами независимої Польши“ (Н. Проломъ ч. 243) и отказувати имъ патріотизму руского (Слово ч. 64).

А на основѣ-же якихъ фактівъ такъ смѣло выголошуються такі речі? — спытає зачудуваний читатель. На то мы отповѣмо: а чи клеветникъ числиться и совѣстно обходиться съ фактами? — у него або зъ фактівъ виходить зовсімъ противна логика, якъ у добросовѣстніхъ людей, або коли ему то на руку, самъ собѣ „фактъ“ укус въ своїй кузні и пускає въ свѣтъ за добру монету. Що опо такъ дѣє, хочемо заразъ показати на примѣрахъ.

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россіи:
на цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 зр.
на поль. року . . . 6 зр. на поль. року . . . 6 руб.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 руб.
на поль. року . . . 8 зр. на поль. року . . . 8 руб.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . . 5 руб.
на поль. року . . . 15 зр.
на четверть року . . . 7-50 зр.
съ дод. „Бібліотеки“: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Дръ Омелань Огоповскій зъ присорученіемъ
многихъ пітріотівъ львівськихъ въ свояль
письмѣ рго шевогіа звернувъ увагу графа
Тадея, що „Вестникъ законовъ державнихъ“
и всякий урядовий други впадають въ незрозумілій
ктишинівъ языковой, треба отже тому
заху запобігти. Що дръ Ом. Огоповскій ви-
сказавъ правду, ее признає кожный, хто из
свої очи бачивъ „Вестникъ законовъ держав-
нихъ“ и перечитавъ колька строчокъ, а що
сповинувъ тимъ добре и патріотичне дѣло, на
то згодиться кожный, хто знає, що за-для нез-
розумілості руского „Вестника законовъ“
русий гроцди держать польскій „Dziennik
ciastaw“ (бо швидше аго порозуміють), а даль-
ше кому въ загалѣ залежить на томъ, щобы
шашь красный языкъ не калъчено. Тымчасомъ
дръ Ом. Огоповскій досвѣдчивъ на собѣ пра-
ду приповѣдки „за мое жито ще мене бито“ —
и то якъ бито? — лукаво, клеветами. Ото
вдеуспено дру Ом. Огоповскому чистый мо-
тивъ: высадити зъ посады п. Ивана Головац-
кого, редактора „Вѣстника законовъ“, — о-
чимъ анъ ему, анъ львівскимъ патріотамъ па-
вѣть не силося, — и гейже на него съ без-
памятными инвективами. Мы допускаемо газетиу
полемику и читали у всякихъ чужихъ газетахъ
полемики редакцій павѣть съ пайповажнѣшими
особами, але, признаемся, такои безгранич-
нои империїшнїи, съ якою трактовано дра
Ом. Огоповскаго, мужа заслуженого для науки
и просвѣты народишои, патріота безъ докору,
шамъ ще не лучалося стрѣчати. То павѣть
нѣгде инде неможливе. Що бы сказали чита-
тель якои-небудь польской газеты, коли-бъ
Антона Малецкого якій польскій Марковъ на-
звавъ просто „доносчикомъ“ (Нов. Прол. ч.
242) а якій польскій Площанський отмовивъ
ему патріотизму и чести (Слово ч. 64) за то,
що биъ упоминувъ бы у министра за чистотою
польского языка?! Щось подобного може без-
карно увйти хиба только у насъ.

Той-же дръ Ои. Огоновскій пояснивъ въ своїмъ письмѣ про темотоа справу выдавництва часописи „Миръ“, котру у Вѣдні уважано за органъ народовѣвъ. Яке би въ тѣмъ дѣлѣ давъ поясненіе, звѣстно нашимъ читателямъ зъ письма его до редакціи „Мира“, умѣщенного недавно въ „Дѣлѣ“. За то поясненіе всѣ Русины, вже не огляднувшись па нѣякій партії, выявши хиба редакторовъ та покровительствъ „Мира“, могутъ бути лишь вдячны ми дру Ои. Огоновскому. А тымчасомъ цѣла та рѣчь такожъ не до вподобы пп. редакторамъ „Слова“ и „Н. Пролома“. „Н. Проломъ“ (ч. 243) называет дра Огоновскаго „наивнымъ“, коли гадавъ, що правительственные кружки не знаютъ о стремленахъ „Мира“, причинившихъ до его основанія, а „Слово“ (ч. 64) просто гнѣвася на дра Огоновскаго за то поясненіе: „Вѣдь газета „Миръ“ лишила шагъ дальше ступаетъ якъ „ихъ“ органъ „Дѣло“. Еще недавно въ засѣданіи кирилло-методіевскаго комитета заявилъ торжественно одинъ изъ членовъ тогоже, „народовецъ“, что его партія держится католической церкви. Что же такое „Миръ“, якъ не органъ той же католической церкви?... „Миръ“ есть второе исправленное и дополненное издание „Дѣла“. И къ чему то друзьямъ ссоритись и призывають министровъ въ третейскіи суды? Развѣ не причинѣ, что „Миръ“ высадилъ „Дѣло“ изъ панскої ласки?“ — Поведенье обохъ органовъ въ сїй справѣ нагадує намъ тіи ножицѣ, що отозвутся, коли въ столъ ударити; якъ тіи панове дуже перади зъ того, що дръ Огоновскій своимъ поясненіемъ розсвявлъ мраку нашептобъ — звѣстно чихъ — въ правительстvenыхъ кружкахъ... Перфидна то рѣчь зъ стороны редакціи „Слова“ — класти „Дѣло“ въ одинъ кошѣль съ „Миромъ“. Перфидна, бѣ „Слово“ перве напечатало своего часу листо. ректора Бачиньскаго до п. Ивана Ем. Левицкого, де сказано было, що „Миръ“ мусить поскорше упоратися съ „Дѣломъ“ (очевидно найнебезпечнѣйшимъ для „ласковыхъ пановъ“), а дальше редакціи „Слова“ чей буде вѣдомо, въ чихъ рукахъ редакція „Мира“. Гарне то второе издапіе „Дѣла“, при котрому являются майстрами: одинъ членъ совѣта Народного Дому, секретарь Матицѣ и пр. и пр. одинъ ексь-редакторъ „Н. Пролома“, одинъ ексь-секретарь общества им. Качковскаго, одинъ ексь-редакторъ „Науки“... То чейже поскорше выглядас на яку експозитуру „Слова“ або „Н. Пролома“... А що „Миръ“ — органъ католицкій и — що якійсь „народовецъ“ на методіевскому комитету заявивъ торжественно, що би католикъ (nogtendam!), т.

якъ зъ того логика, що дръ Огоновскій не
позицієшъ бувъ вояснati у Вѣдни справу
„Мира“ зъ становища політичного? А якій-
же остаточний выводъ „Слова“ и „Про-
лома“ зъ цѣлого того, по пересвѣдченю
всѣхъ добросовѣстныхъ людей, зовсіль кор-
ректного и патріотичного кроку дра Ол. Ого-
новскаго? Выводъ не інший, якъ що паро-
ловцѣ „крайнии іспатріоты“ (Слово ч. 64),
що они „строятъ Польшу“, що они „утилі-
таристы“, на котрихъ п. Марковъ глядить „съ
презрѣніемъ и маловаженіемъ“ (Н. Проломъ
ч. 243) и т. д. Цѣкаво то на всякий спо-
собъ, якъ п. Марковъ глядить „съ презрѣ-
ніемъ и маловаженіемъ“ на дра Ол. Огонов-
скаго, той п. Марковъ, котрый „Русскимъ
Вѣдомостямъ“ зъ свого поведена въ Петер-
бурзъ представився якъ „бѣдный заяць въ
ступѣ“, той Катонъ, котрый все съ такою
індигнацією отзывається о „мріяхъ“ пок. Вол.
Барвіньского, а не хоче собѣ того пригадати,
що не Барвіньскій але онъ самъ передъ ро-
ками мало-що не потонувъ въ пучинѣ „Ga-
zety Nagodow-on“, якъ свѣдчать листы, чи-
таний прилюдно и захованій въ актахъ про-
цесу Ольги Грабаръ... О, великий патріоты,
великий Катоны тїн пн. редакторы „Слова“ и
„Н. Пролома“, куды ровнятися съ пими та-
кими Барвіньскими та Огоновскими!

„Слово“, нападающи на дра Ом. Огоповского за его патріотичный подвигъ у Вѣдни, такъ мѣжъ ипшамъ пише: „Жаль, что о. Огоповскій не можетъ ничего привести въ оправдание случаевъ крайняго недостатка патріотизма народовцевъ, ибо вамъ пришло бы то весьма легко, доказати противоположное, такъ якъ лишь слѣдовало описати: всѣ дѣйствія нашей „молодой“ партії въ центральномъ избирательномъ комитете, дѣйствія такихъ же патріотовъ на провинціи, дѣйствія членовъ санаційной комиссіи Об. рольп.-кредитного Заведенія, которыи, желая разорить русскій банкъ, по-подъ зданіе его и по готелямъ ходили и прибывшихъ въ Львовъ священниковъ уговарывали, вынимати изъ банка гроши, распространяя о немъ самые нелѣпныи слухи...“ Отсѣ маєте взорецъ журналистичнои добросовѣстности!

Що до поведення народовцівъ въ комитетъ выборчомъ и въ загалѣ пôд часъ цѣлої акції выборчої, то они хиба лишь въ томъ согрѣшили, що якъ пайсовѣстнѣйше працювали,

ковскій — не буде и Ромашчукъ^а, а дальше
и отдали голосъ за кандидата русского коми-
тету такъ „твёрдый патріотъ“, якъ оо. Што-
ринъ (кандидатъ до сейму!) Зарницкій, Радзы-
ненчъ, Ружицкій, Кобрыньскій, Рошкевичъ, и
иругі? Просимо о отпозвѣдь!

Що до клеветы на тему, що народовці „разоряли руский банкъ“ ходили по-підь зда-
ніє и по готелямъ, бунтуючи противъ пему
священиковъ, — то памъ здаєсь, що се та-
ка рѣчь, на котру шкода богато словъ тра-
ти. Нѣхто противъ руского банку не аги-
тувавъ, нѣхто его не разорявъ, а разорили
его тіи, що въ пїмъ господарили. О томъ
може редакція „Слова“ попформуватися
докладно у дра Ив. Добрянського, у п. Ху-
веса, у п. Киндлера, а ще лучше у п. Ми-
халка, що вже майже рокъ гостить въ „го-
телю Лидля“... Міліонъ дефіциту не мôгъ на-
ростити за одну піч або за одинъ мъсяць, а
въ захитанье руского банку черезъ якісь а-
гітації може повѣрити лише чоловѣкъ крайпо-
тимный або зовсімъ несвѣдомый дѣла ; коми-
сія санаційна була въ лѣтѣ, а банкъ уже пе-
редъ півъ рокомъ бувъ певиплатный. При
томъ случаю могли-бы мы богато дечого ска-
зати, вызванї клеветою „Слова“, але зважа-
ючи на загальний интересъ, замовчимо, —
хіба лише съ жалемъ піднесемо то, що въ
послѣдніхъ часахъ дуже часто вже въ уря-
довїй „Gazet-ѣ Lwowsk-旣“ появляются е-
дикты судовї о выставлешю рускимъ банкомъ
господарствъ селянськихъ на лицитацію... Отъ
на то „Слово“ волѧло-бы звернути свою у-
вагу а не клеветами на народовцівъ туманити
несвѣдущихъ людей...

Ось такъ то выглядятъ тіи „факты“, па подставѣ которыхъ органы, ворожій народной идеи рускѣй, отсуждаютъ щирыхъ Русиновъ отъ патріотизму, отъ чести, безподставно алярмуютъ людей криками о „зрадѣ“, о „бувданю Польщѣ“, о „индеферентизмѣ“, „нигилізмѣ“, и тымъ очевидно только спинаютъ розвой нашъ народный и на утѣху всѣмъ ворогамъ нашимъ вносятъ деморализацію въ спѣльность руску, стаютъ болякомъ на нашомъ организмѣ народномъ. Въ остатныхъ часахъ болякъ той що разъ то глубше вѣдаеся въ организмѣ, — а намъ, приглядывающимъ ся тому, обовязокъ патріотичный не позволяє деше мовчати. Мы — добра хочемо рускѣй земли, а не си погубы!

Взорець господарки пов'тової въ Галичинѣ подає слѣдуючій документъ, рекриптизъ Выдѣлу краевого до маршалка рады пов'тової въ Яворовѣ :

Ч. 24540. Предпринята рескриптомъ зъ 24 лютого с. р. до ч. 8014 ликвідація фондівъ, стоячихъ въ управѣ повѣтовои репрезентаціи въ Яворовѣ, открыла слѣдуючай дуже важнїй неправильности:

Фондъ повѣтвовыи. 1) Розходы администрації реальности, купленои для шовѣтской репрезентаціи, суть надмѣрно высокій въ отдельъ розходовъ щорочнои консервациіи и повторяючоися отъ 1882 р. адаптациіи. Фондъ повѣтвовый доплачуе до тыхъ розходовъ администраційныхъ що найменше по 500 до 600 зр. рѣчно.

2) Чиншъ тои реальности зовсѣмъ не впльваютъ въ каоу повѣтову, а бере ихъ секретарь Кришке на консервацию реальности. Рахунокъ зъ побраныхъ отъ 1882 р. на ту цѣль чиншовъ и задатковъ предложенный бувъ ажъ на натискъ комисіи выдѣлу краевого.

*Фондъ повторной позичковой касы и кра-
льевской позички. 3) Фондъ повторный нелегально
побралъ сумму 9.964 зр. яко миниму половину зы-
ску зъ отсоковъ и отсоковъ проволоки, котора
вплынули въ повторную касу позичкову въ загаль-
ной сумъ 10.708 зр. 52 кр. Черезъ то отнято
позичковой каоъ майже цѣле оборотове
майно и едине средство для розвою и умноженя
основного майна.*

4) Бракъ воякого надзору и енергіи до 1884 р. въ стяганю залягающихъ ратъ, за-для чого дѣйстній залеглости тои касы безпримѣрно высокій, а въ виду того, что тѣ залеглости походятъ навѣть ще зъ часу открытия позичковой касы, то есть оправдана обава якъ что до цѣлостнаго основного майна такъ и что до страты бгсotkôvъ по поводу ихъ трилѣтнаго задавнепя. Зъ загаль-нои сумы залягающаго капиталу въ квотѣ 16 142 зр. есть найменше 10.000 зр. въ однихъ рукахъ довшій часть, вѣжь на то позволяе отатутъ касы и дотычній довжній скрипты.

5) Значна часть довжниківъ, т. е. около 50,

а була до часу прибути комісія виїхати та
ого, обжалованою, мимо того, що же вже ви-
вітавть інші, що б'є 1875 р. якого вже
засудженої енергично, а були слухані, де до тих
відмінної екзекуції треба будо вносити залі-
годи або просити о нову екзекуцію. За пись-
мом № 479 зр. 81 кр. стягнуто до каси 10 зр. 40 к.
6) Хибно обчислювано бточки, що вже
відійшли від часу обвинувачення, від-
повідь поры обвинення процентаю отопи, що
спікакамъ обчислюється за часъ захистості після
3% и 4% проволоки только 4% проволоки, че-
резъ то отраты винесуть звышъ 1200 зр.
7) Съ школою для фонду касы застосовано
до 1883 р. позички.
8) Нелегально, съ школою для фонду касы застосовано
відълювано п'ять застосовленій позички на
жепый процентъ або нав'ять безъ процентау
1884 р.
9) Улочковано майже цілу залишку готівку
въ сумѣ 3,500 зр. въ приватномъ задатку
товариствъ въ Яворовѣ и зовсімъ розділено
даної готовки локований въ позичкової касі
для б'єдныхъ, щобы ум'огити її въ вище
даної товариствъ. Розділеньемъ фонду для
б'єднихъ отнято касі значну, звышъ 2000 зр. кіль-
чицу, на позички призначену готовку, якоже
въ розпорядимости стоячихъ фондовъ въ пра-
вомъ товариствъ противится розпорядженіемъ
адміністраційнимъ и постановамъ правовыхъ
що до надзору надъ цѣлостю локованого
такъ и безнеченьства локаша.

10) Нема точного надзора при
фондами повѣтской касы, въ которой при
оконгрѣ д. 3 марта 1885 р. найдено неувѣти-
мѣ въ касовѣй дневники и безъ всякой свидѣ-
вѣдѣнїи депозиты, плаченіи должникамъ на раху-
нокъ ратъ въ загадочной сумѣ 544 зр. 99 к.

11) Нема загальнюї касової книги, а чому то нема ніякої евиденції приходів, розходівъ, не подхоплчахъ підъ категорію плаченыхъ дозвілниками касъ пожваковъ.
Фондъ голодової позички зъ 1873 р. 12) є
легально и неотвѣтно цѣлямъ позичка отпадає отъ оторонъ по 4% отъ кождои раты титулу розходівъ адміністраційныхъ, властево же титуломъ вынагороды для п. Хмѣлевскаго за ведомостную манипуляцію того фонду. Выдатки та побраній отъ сторонъ въ сумѣ 798 зр. 16 г повиненъ бувъ покрыти фондъ повѣтovы.

13) Нема нѣякого надзору надъ съ-
номъ стягненыхъ отъ довѣрниковъ и въ повѣ-
тасу п. Хмѣлевскому доставлюваныхъ налеку-
стей, черезъ що выдѣль повѣтовый въ Явори-
не мавъ що найменше отъ серпня 1883 р. вѣ-
домости о запасѣ касовомъ того фонду. Запо-
той повиненъ бувъ выпосити въ дню сконтра-
цвѣтня 1885 р. 409 зр. 89 кр. Въ касѣ одноз-
айдено лишь 312 зр. 39 кр.; касіеръ п. Хмѣ-
ловскій доплативъ донерва при сконтруючій комісії
недоборъ 97 зр. 50 кр.

Фонды бѣдныхъ — власнѣсть громадъ посему.
14) До 1884 р. зовоѣмъ не было надзору прѣ-
вѣльзывающими до повѣтowego выдѣлу зъ ц. к. прѣ-
вительственныхъ властей карами грошевыми :
не было касового дневника для того фонду. І-
такъ бо згаданий кары грошевій вѣльзывали до выдѣ-
лу пов. вже зъ чаоу, коли цовѣтова презента-
ція почала функціонувати, то въ каоу почали
вѣльзввати ажъ отъ 1879 р. и то только въ ил-
того, якъ ц. к. власти ургували за покваторами
на получений вже передъ колькома роками гро-
шевій кары. Въ той способъ вѣльзнула въ ил-
майже вѣдь давнѣйше получений грошевій кары и
съ концомъ 1884 р., въ котрому вже и телку

грошевій кары бтосьлано до касы.

15) Однакожь тіи грошевій кары, котрый бтосьлано просто на актахъ ц. к. староства, не валинули въ касу, а то: н-ръ ц. к. староства 1023/81—1 зр.; 8531/81—3 и 3 зр.; 8611/83—5 зр., всего 2 зр., котрый ажъ по доолѣдженю справы комісії выдѣлу краевого, уплативъ въ повѣт. каоу
кретарь п. Ферд. Крашке. Чиселъ ц. к. старо-
ства 1023/81 и 8531/81 не найдено зовѣти
актахъ выдѣлу повѣтowego, чволос же 8611/83
дано непротоколованымъ.

Фонды бывшихъ бывшаго повѣта Яворовъ
Краковецъ. 16) Нема нѣякої евиденції тоги
повѣт. каоъ локованого фонду.

17) Незгдно съ рѣшеньемъ рады
тевои зъ 10 марта 1876 р., призначивши го
фондъ на будову дороги зъ Яворова до стыка
желѣзной дороги въ Судовой Вишнѣ, роздано
въ позичку оторонамъ, зъ которыхъ одна до сихъ
дня залигає съ отоотками въ оумѣ 205 зр.
позички ведено безъ всякои евиденціа.

Фондъ будовы дороги до Судовои Бухты

только, что промѣтъ гостей вспоминалъ до нихъ лиши
13 избѣжавшихъ господарѣвъ; одинъ ще отыгнется,
другой болѣе вѣта, который нагрѣхъ людемъ,
а у насъ, застѣнио, люде ще недолѣтии, що, лѣсъ
той жоплии, за пинѣніи заположданій!

Ш-го читальни въ селѣ Чехахъ. Ц. к. намѣстни-
чество реопріятиемъ въ 23 мая с. р. подтвердило
статуты Ш-го читальни въ Чехахъ (швейца
бродячкого) для 11 членовъ-основателей. Голов-
ными основателями той читальни, въ которой
згорнулись по большей части молодшій громадине
патріоты, есть ч. Василь Начай.

Запросимъ на открытие читальни въ Познанцѣ гни-
лой (коло Скалаты). Млю честь запросити всѣхъ
доокрестныхъ Вл. Отцій духовныхъ, интелигент-
цію сѣтку и братство нашихъ мѣщанъ та селянъ
на торжественное открытие читальни, котре отбу-
дется въ недѣлю дни 7 (19 л.) июня с. р. о 5 го-
динъ по полудни. — Познанка гнила коло Ска-
латы, 9 июня 1885. — Ювеналь Луцикъ, мѣще-
рый душпаstry.

Читальни на Подгорю коломыйскомъ, въ Киданчи, Березовъ выжножъ, Березовъ нижножъ и въ Лючи. Шо и наше Подгбре не остась на поля освѣты по-заду, доказомъ сего ново-повстаючай читальнѣ. Пару лѣтъ тому назадъ наша Подгбрея мало понятье мали про читальню, пынѣ же богато змѣнилося. Народъ ставъ рухатись, богато сель уже дѣлится на партіи, що такъ скажу, поступовъ и консервативній, а се все таки немалый доказъ житя духовного. А що житье духове только читальнѣ въ змозѣ суть вытворити, нема сумнѣву. Пару лѣтъ тому назадъ не было читальнѣ на Подгбрею коломыйскому. Перша завязалася въ Киданчи за стараньеъ нашихъ декотрыхъ ревнныхъ молодыхъ патріотовъ. Одосля завязалася въ Березовѣ выжножъ друга читальня. За заявлье сен читальнѣ, еи розвой теперѣшній и за та овочѣ, які вже она тамъ пришеола, нехай буде менѣ вольно въ именнѣ многихъ подякувати впередъ Веч. оо. В. Долинському пароху и о. Лукашевичу, сотрудникovi, а дальше и. Порфири Гладїєви, властителю реальности и кущеви въ мѣстци, и другимъ честнымъ газдамъ, що щиро заходято коло ширеня просвѣты. Овочѣ сен читальнѣ суть уже нынѣ виднї. Два склони, трафіка и ссыпъ збожжа; ще только одно бажаємо увидѣти въ то школу, котра якъ зачуваємо, небавомъ має утворитися.

Сего року прійшлося намъ зновъ два свята просвѣтній читальни въ Березовѣ и въ Лючи. Перша збогатала отворена дні 17 мая с. р. По службѣ Божій збоглились охочі до школы, де о. Долинській краюю промовою открывъ зборы. По тѣмъ мѣсцевый учитель пояснявъ статуты и приступлено до выбору видали, до котрого увѣйшли: о. Долинській яко голова, п. Стефанъ Арсенічъ его заступникъ, Стефанъ Данилбъ Генікъ яко каоіеръ, Михайлъ Генікъ яко секретарь а Антось Кузичъ яко библіотекарь. Членовъ вписалось падъ 20 межи тими поважній газдышъ. Войти тутешній есть противникъ читальній, але якъ мало его въ тѣмъ дѣлѣ слухаютъ, показуя въ того факту, що его-жъ жінка ч. Розалія Негричъ зарзъ вписалась до читальній и вкладку зложила. Першій овочь читальній показався вскорѣ при остатніхъ правыборахъ; честній газди, разомъ тримаючись, выбрали своїхъ людей выборцями, позамо завзятой агитації зъ сторони жидовокой. Щоби только такъ дальше зачате дѣло пошло, то вскорѣ лучшій гараздъ до Васъ, честній громадянинъ березовскій завитав! Дні 25 мая с. р. открыто другу читальню въ Лючи. О 3 годинѣ по полудні вобралися громадянине до канцелярії громадской и тутъ о. Цурковскій отворивъ зборы. Прибувшій о. деканъ Грабовичъ зъ Стопчатова выголосивъ красну бесѣду до народу, въ котрой вычерпуючи представивъ потребу и цѣль чиганія. По прочитаню остатутовъ приступлено до выбору видали; въ складъ котрого увѣйшли: о. Цурковскій яко голова, пп. Петро Стефанківъ яко заступникъ, Петро Мелникъ яко каоіеръ, Дмитро Холевчукъ яко секретарь и Гриць Стефанківъ яко библіотекарь. Жаль сказать, однакъ годъ замовчати, що межи тутешними громадянами суть ще такъ темній люде, що въ своїй темнотѣ стаются назавзятѣшиими ворогами читальній. А межи ними передъ веде Петро Орищукъ, когрого сынъ скончавъ V. гімн. кллоу, а теперъ при войску. Опамятайтесь та не зневажайте другихъ честныхъ своею темнотою! На зборахъ читальній въ Лючи видѣли мы не мало число газдовъ зъ Стопчатова, тожъ нуже до дѣла, панове газди, покажйтъ, що и вы не хотите по-заду другихъ оставати! По отопѣваню „многая лѣта“ Е. Вел. цѣсареви та гостямъ прибувшимъ на свято, збрали вислухавши ще колька декламацій одушевленій розбоглися. Такъ отбулися два свята просвѣтній та дай Боже, щоби мы и въ будущихъ селахъ нашего Подгірья могли прети святы почути! — К. Иванію

Читальня въ Чорноконицахъ великихъ. На дни 14 (26) мая с. р. отбулося торжественне открытье читальній въ Чорноконицахъ великихъ, повѣта гу-
сатыньскаго. Торжество разночалося св. Лавтур-
гію, котру отсыпывавъ мѣщевый парохъ въ су-
проводѣ славныхъ въ нашѣй окрестности сѣва-
ковъ зъ Говидова. По 12 годинѣ збралились мы
въ комплѣтъ цѣтами, зеленою и чорно та сино
жовтыми флягами гарно прибраной, де по отспѣ-
ваню пѣсни „Щастъ намъ Боже“, мѣщевый па-
рохъ вотупною басѣдою открывъ зборы. Басѣд
никъ пояснивъ правоутныи цѣль и велику потре-
бу читальній яко жерела науки и просвѣты, по-

ль способы лиъ къо заряджувати, абы могла
зопинатись и для загалу пожиточную статися, в
концѣ захочувашъ вѣхъ до науки, безъ которыхъ
имъ нынѣ вже пѣхъ жити. По тѣмъ щодѣсь
пноголѣтство св. отцеви, Его Вел. цѣсарю, запро-
шеніемъ гостямъ и основателамъ читальни. По
перечитаню и щоленю статута приступлено до
выбору выдѣлу, до котрого уѣдѣши: ибощевый
шарохъ, головою; Игнатій Визноръ, его заступ-
никомъ, Иванъ Боровскій, касіеромъ; Андрей Пи-
люкъ, секретаремъ и Тимко Пожерницъ библіоте-
каремъ. Зборъ ухваливъ винагати читальню въ
имени тоз. „Про свѣта“. — По 2 годинѣ закрыто
зборъ и тогды зачалася забава посередъ щарыхъ
разговоръ переплѣтныхъ веселыни и ѹенами,
отспѣванными дуже красно зъ ногъ черезъ головы
Боровскихъ спѣваковъ, котрымъ тутъ за ихъ тру-
ды сердечно дајкуемо. Около 7 годинѣ розбѣши-
ли гости, котрій прабули чилемно зъ оуѣдныхъ
селъ, именно зъ Говилова, Колендинъ, Давидко-
вецъ, Лосача, Чорноконецъ малыхъ, Чорноконецъ
коги воли и зъ Пробожновъ. Зъ Говилова честный
Іакимъ Каба, членъ ради поубтовори, мимо своя-
старости не жалувавъ труду разомъ съ много-
заслуженнымъ около закладанї читалень ч. Яко-
ковомъ Савицкимъ и прабувъ, хотїй зъ Гови-
лова до Чорноконецъ 4 милѣ. — Членовъ мала
читальня наша въ день открытия 58, теперь есть
же 70, а позадовго буде далеко больше, бо пись-
менныхъ у насъ много и охота до чтанія вели-
ка. Вкѣаци мушу ще згадати и за тыхъ, котрыхъ
трудами читальня основана, — суть то чч. го-
сподарѣ тутешній: Романъ и Игнатій Визноры,
Тимко Пожерницъ, Иванъ и Павло Боровскій и
иша. Честь имъ! — Одинъ зъ присутныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Австрійско-німецькій відносини торговельній)
люотрує зъ доволѣ интересної стороны кому-
нікатъ, помѣщеный въ „Budapester Correspondenz“, котра уважаєсь въ многихъ взглядахъ уря-
зовимъ органомъ угорскаго правительства. Пра-
нительства австрійске и угорске, пише „Bdrest.
Согг.“, мусять передовоемъ взять подъ опольну
озвагу, яко направленье надати належить торго-
ельнимъ взаєминамъ съ Німеччиною, чи выпо-
ѣдати вѣйну цлову, чи стремѣти до полагодженя
правы въ мирной дороѣ. Послѣдна дорога, без-
сроочно найлучша, не есть такъ неможливою, якъ
ы се на першій поглядъ здавалося. Вправдѣ
твореные формального звязку цлового подибало-бы
уть на перешкоды, лежачій головно въ томъ, що
акъ відносини фінансовий якъ и системи подат-
ковий обохъ державъ суть отиїаний, тоє однакъ не
становитъ перепони, щобы обѣ державы на під-
ставѣ заключеного договору цлового виступали
на вѣй яко одно територіюмъ цлове. Межъ Ав-

а въяко одно териториюъ цлове. Мѣжь Австрію а Нѣмеччию могутъ и на дальше истинути певній границѣ подъ взглядомъ цла, границѣ ти мусѣли-бѣ однакъ отчасти тамъ, де обѣ державы выступаютъ на виѣ разомъ яко одно ѿло, подъ взглядомъ цла однаково зъорганизованы. Сей голосъ мѣродайныхъ сферъ угорскаго правительства показуе, що Угорщана рада бы реализувати идею экономичнаго сполученя съ політичною союзницею австрійско-угорской монархіи Нѣмеччию, и що угорское правительство придумає средотва, щобы усунути всяки зреализованье сен идеї спиняючї перешкоды. Зъ другои стороны видно зъ сего, що торговельній относины до Нѣмеччини набираютъ въ очахъ австрійскихъ сферъ значной ваги, коли одна часть монархіи бажає полагодження ихъ власне въ той сквили, коли зближаєсь часъ отновленя торговельного договору можи обома половинами самоп-жъ монархіи. Значить се, що квестія, якъ уладятоя австрійско-нѣмецкій торговельній относины впливати буде немало и на характеръ будучого австрійско-угорского торговельного договору. По причинѣ сего комуникату повъофиціяльного органу угорского правительства заговорила широко на новышу тему цѣла такъ долитавска якъ и транс-литавска праса. Голосы прасы выходятъ тутъ кождый изъ свого партійного погляду. Одній виступаютъ поднесену гадку дуже симпатично, другій держатся въ резервѣ и вказують только на заходячї трудности що до зреализованя такого пляну, третій въ кояци признаютъ голосеви будапештской газеты що найбѣльше академичне, а нѣякъ вже кое будь практиче значеніе. Мѣжь іншими въ Ѣнъска „Presse“ признае, що спольний конференціи занимались будуть такожь сею справою, а именно дадуть они на будучість директиву, по-ля котрои Австрія въ торговельныхъ относинахъ до Нѣмеччини має поступати. Директива тая однакъ не буде попирати анъ стремлень до стиоло го звязку цлового анъ до одностороннїи политики заемности (реторсії). Австрія повинна тутъ держатись засады, высказаної Бисмаркомъ, що політика торговельна не може впливати на загальну зовнѣшнюю позицію обохъ державъ, а консеквен-

цю сея засады може бути заведенье розумної
хоронної системи въ ціловой политицѣ Австрії.
„Presse“ высказує надію, що поглядъ сей сподо-
бась безперечно и Угорщнѣ и що на такй под-
ставѣ дадутся найлучше полагодити торговельні
вітносини такъ съ Нѣмеччиною якъ и съ Румунією.

конецъ монархії, доносить віденський часопис, що жадна зъ сихъ справъ вже теперъ не прійде підъ дискусію. Справа спольщихъ видати въ справа австрійско-угорского „Lloyd-a“ прійде донедавнішъ підъ конецъ сего року підъ нарады. Съ портфельемъ справи податку и бгъ цукру правительство не думає зовсімъ от煞итись, взглідомъ податку бгъ спиртусу не наміряє правительство піднимати нѣjakихъ реформъ. Переговоры въ справахъ цювыхъ отбудутся імовірно въ осені, такъ якъ передъ тимъ ще хоче правительство послухати гайду фаховихъ корпорацій, котра має ополоси служити підставою до уложення позицій обохъ правительствъ.

(Диссонансы въ енумръ львиці.) Роздѣль мѣжъ поодинокими оторонництвами въ партії сполученої львицї, котрый вже під часъ выборовъ до рады державной провинції въ опозиції либераловъ т. зв. „острѣйшого тону“ противъ головнимъ павѣть проводирамъ централістовъ — убільшаючи чимъ разъ сильнѣйше и сими днями зазналившись дуже важнимъ а для нѣмецко-либеральпой партії дуже некористнымъ фактомъ. Въ Райхенбергъ (въ Чехахъ) истнue политичне товариство нѣмецкихъ либераловъ, маюче на цѣли піддерживати нѣмецкій елементъ въ Чехахъ и стояти на осторожніїхъ политичныхъ и національныхъ правъ. Однимъ зъ найдѣяльнѣйшихъ членовъ сего товариства бувъ посолъ рады держ. дръ Гальвихъ, котрый своими выступленіями политичними неразъ заявивъ себе горячимъ прихильникомъ нѣмецкихъ либераловъ. И отъ сего то дра Гальвиха а съ нимъ ще трохъ членовъ а именно: дра Файстнеря, проф. Гартля и Єргенцингера виключивъ відъ райхенберского товариства, подаючи яко причину голословну фразу, що „дѣланье ихъ противилося цѣлямъ товариства“. Розумѣється, що штучку туу зааранжуваа не кто другій, а патріоты „острѣйшого тону“, зпаходячія въ згаданіи рухи въ Болгарії, Румунії и Малакії. Певнюють єн, що цова кулісами підъ обѣхъ дѣлає тайна рука Россії. Може бута, що й звязи съ англійскою политикою стоять недалеко, оскільки окрема комісія надъ промислами Балканъ, котра має такъ оглянути всіхъ крѣпостей. Політика нового кабінету Драмонда Вользенита політики Гладстона, але все таке що въ деякихъ справахъ виступити зовсімъ відніє. Такъ п. пр. за кабінету Гладстона було поставлено, щоби англійскій войска зовсімъ утишили зъ Судану, а полудневою границею Египту щоби була мѣсцевостъ Вади Гальфа. Драмондъ Вольфъ має заплатиця свою справою а поки що вимаршъ войска зъ Донголѣ здержано. Сю жесті потверджують вже павѣть и зъ Каїру, що їхні отти доносять офіціально, що англійска войска мають на ново занятіи Донголю ажъ по місто Акашехъ. Сему новому плянови противятся ще лишь Вользелей, котрый вмовірно въ справѣ має праћати до Лондону на засіданцію до королеви. О виступленю нового кабінету ѿ внутрѣшній політицѣ доси ще не чували вічогу; здається однакожъ, що торися найдутъ тутъ велку опозицію зъ стороны либераловъ. Се можна судити зъ бесѣды Герберта Гладстона виговореної въ Уекфильдѣ, въ котрой биъ зазначивъ програму політика либераловъ. Въ головнихъ точкахъ сен програмы жадається: якъ найширшого признания автономії для Ірландії, радикальнихъ реформъ въ внутрѣшніхъ очертыхъ на дѣйсвії потребахъ и бажаняхъ народа, тѣснѣйшого сближення Англії съ колоніями, сильного становища оборонного въ політицѣ заграницій и омчанія всіхъ конфліктівъ.

троты „острѣшого тону”, заходящія въ згаданомъ товариствѣ въ большости. Справа тая пользовала великого разголоу, больше якъ 200 членовъ самого-жь райхенбергскаго товариства вышло до головы сего жь товариства письмо, въ которомъ съ наибольшимъ обуренiemъ на ятнована нелегальность поступованія выдѣлу. Выключены дѣстаютъ чилений довѣрочній письма, а цѣла майже нѣмецка праса стае по ихъ сторонѣ. „N. fr. Presse” пише: „Наколи пынѣ находятся цолитики, котрѣ подозрѣваютъ нѣмецкость такихъ людей, якъ Гальвихъ, то дѣйстно тажко знати, кого зъ 8 миліоновъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ можна уважати справдѣшнымъ Нѣмцемъ. „N. fr. Presse” за нею и другій вѣмецкій органы дораджують членамъ райхенбергскаго товариства громадное выступленіе зъ тогожъ, и заложеніе новаго товариства. Такимъ способомъ, думаютъ они, загладжею буде обида, нанесена Гальвихови и тов. Чи однакъ поможе се що за-для скрѣленія партійною боротьбою подорвана силы и новой лѣвицѣ — се зновъ друге а при томъ дуже проблематичне пытанье.

(Краинска рада школьнаго краева) рѣшила, щобы всѣ выклады въ мужескѣй и женскѣй семинаріи учительской въ Люблянѣ, кроме выкладу языка нѣмецкаго и педагогіи отбувались въ языцѣ словенськомъ.

(Найвысша рада санитарна) затвердила всѣ оправъ велеградскѣй предпринятїй средетва осторожности, а кроме сего предложила правительству, щобы за-для относінъ санитарныхъ отложило терминъ богочольныхъ походовъ на значно познѣшій часъ.

воякихъ конфліктовъ.

Франція. Ледве що зоставъ заключеній миръ съ Хинами и парламентъ францускій ще не затвердивъ, якъ въ Анамѣ поднялася нова рохобня противъ Французовъ, котра ледве и обйтдеся безъ нового походу або бодай змусяти француское правительство не то що не откажутъ въ отти ового войска, але послати ще тымъ сильнейшу залогу. Дня 6 о. м. донѣсь адмиралъ Курси телеграфично до Парижа, що коли буде до Гуе лиши съ слабою еокортю, ванда на него цѣла залога анамитока, оконцентровано въ мѣстѣ въ цитадели, въ наслѣдокъ чого прішло до завзятои борбы. Якъ отрашною буде та борба, выходитъ вже зъ сего, що Французы стріти 60 особъ въ раненыхъ и убитыхъ, а зъ Альмитовъ лягло на мѣсци 1200 до 1500 лдей. Крѣмъ сего француске войско взяло приступомъ цитаделю, въ котрѣ находится 1000 арматъ. Лиши мужеству и доброй дисципліни француского войска треба завдячати, що вольный нападъ не только не пошкодивъ Французамъ але що и закончився для нихъ такъ щасливо. Адмиралъ Курси вогуваючи до мѣста не сподѣявся нѣчого злого и взявъ для того съ собою лиши одну компанію стрѣлцѣвъ и одинъ батальонъ жуавовъ, що всего разомъ могло вносити въ більше 500 людей, коли тымъ часомъ саме місто чилитъ більше якъ 50.000 жителівъ. Може бути, що така слаба сила Французовъ сповела анамитокихъ мандариповъ и додала имъ біти начасти потайкомъ на француское войско въ той надѣї, що удастся имъ Французовъ зовоїти защити. Нападъ сей бувъ здаєсь на скорѣ приго-

ЗАГРАНИЦЯ.

Нова политика Англіи. Стремленьемъ нового кабинету лондоньского есть теперь зблаженьеся Англіи до Нѣмеччины и полагодженье справы египетской, котра посля поглядовъ Сальсберого есть для всѣхъ державъ европейскихъ наибѣльше пекучою. Що до Россіи, то, якъ пишетъ „Kreuz. Ztg.“, не можна сказать, щобы торисы ненавидѣли Россіи; что наибѣльше лишь то они могутъ побоюватись, що Россія недодержитъ того, що обѣцяла. Сальсбери бажає мира такъ внутрь якъ на внѣ, готовъ однакожъ и до войны, наколи-бѣ Россія уважала теперѣшну пору до сего отповѣдну. Що до Нѣмеччины, то новый кабинетъ вытає въ нѣй нову державу колоніальну; Англія не бажає бѣльше нѣякихъ посѣлостей, позаякъ закончила вже всякий заборы. Англійскій посолъ въ Берлинѣ, Мале зоставъ сими днями покликаний до Лондону и лордъ Сальсбери хоче съ нимъ конферувати въ оправѣ англо-нѣмецкихъ относинъ. Доси не покликаний жаденъ ишій посолъ англійскій и зъ сего вносять, що Англія думас зближитиоя до Нѣмеччины а головно, що лордъ Сальсбери хоче довѣдатиоя, якіи суть погляды нѣмецкого правительства въ найважнѣйшихъ справахъ политики заграницной. Другою характеристичною точкою есть зближеніеся Англіи до Туреччины, котре передовоемъ мало-бы на цѣли завести при помочи Порты по рядокъ въ Єгиптѣ и залагодити вже разъ се найважнѣйше питанье межинародне, а оттакъ и позыскати Порту для противваги супротивъ Россіи въ середній Азії. Що до оправы египетской, то — якъ доносятъ газеты англійскій — правительство старалося вже высондувати Порту, чи она не схотѣла-бы причинитися до згнетеня ворожебнѣ Магдія. Якъ становище заняла Порта до сего питаня, доси ще не знати; то лишь цевно, що Порта нерадо хотѣла окрѣпiti положеніе Англіи въ Єгиптѣ, позаякъ она радше выдѣла-бы, щобы Англія зовоемъ зъ Єгипту уотуцила. Порта однакожъ має іншу надѣю на Англію, таїзвѣстно, що лордъ Сальсбери поставивъ собѣ головною задачею утворити противвагу супротивъ Россіи и зъ сего взгляду она готова войти въ певній зношенніи съ Англією, позаякъ панславистич-

Н О В И Н К И.

— Товариство русскихъ ремѣсниковъ "Зоря" устроило
нынѣ въ пятницу въ городѣ на Стрѣльнице музыкальный вечерокъ при участіи вѣдѣковой музей

Ц. к. генеральна дирекція
австрійських жестьниць державныхъ
Выходитъ въ плену таихъ захваченъ въ 1 чорвака 1865 р.
Фотографъ до Львова:
Пойдти мѣшаний въ 6 год. рано до Стрыя.
Пойдти обобий въ 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до
Стрии, Станиславова, Хирока.
Пойдти обобий въ 7 год. 10 мин. вечеромъ до Стрыя, Станиславова, Гуцульска, Хирока.

Приходить до Львова:
Пойдти обобий въ 8 год. 5 мин. рано изъ Стрыя, Станиславова, Хирока.
Пойдти обобий въ 4 год. 15 мин. по полудни изъ Стрыя, Станиславова, Хирока.
Пойдти мѣшаний въ 2 год. 10 мин. въ ночь изъ Гуцульска, Станиславова, Стрыя, Хирока.

Фотографъ изъ Станиславова:

Пойдти обобий въ 9 год. 40 мин. передъ пол. до Стрыя Львова, Звардона.
Пойдти мѣшаний въ 10 год. передъ полуд. до Гуцульска.
Пойдти обобий въ 8 год. 28 мин. до Стрыя, Львова, Звардона и въ 11 год. 13 мин. вечеромъ до Стрыя, Львова и Нового Санчах.

Приходить до Станиславова:

Пойдти мѣшаний въ 4 год. 48 мин. рано изъ Нового Санчах, Стрыя.
Пойдти обобий въ 9 год. 2 мин. передъ полуд. изъ Звардона, Стрыя.
Пойдти мѣшаний въ 5 год. 37 мин. по полуд. изъ Гуцульска.
Пойдти обобий въ 5 год. 51 мин. по полуд. изъ Звардона Львова и Стрыя.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 50—?
коинъ лѣчущій, правдивый французскій
въ рожныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50
кр., — также малагу.

**Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?**

Розказавъ Данило Танчикевичъ, духовный Зако-
маря. Накладомъ „Батьквщина“. Цѣна 10 кр., а
поштою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Батьквщины“.

Учителька

шкль народныхъ, бажає провести вакацію въ ру-
сікъ домѣ священичому, удѣляючи при тѣмъ на-
уки въ часі вакації підъ догодними уловіями.
Близше звѣдати можна въ редакції „Дѣла“.

РАМЫ (вразъ зѣ скломъ)

чорній, золотій, золотій і чорній,
дубовий і пр., і пр.
до портрету Іхъ Пресвятої
Дра Сильвестра Сембраторича,
Митрополита Галицкого і пр.
такоже Іхъ Пресвятої
Дра Юліана Пелеша
епископа Станиславовського і пр.
(видано п. Володислава Чеховича)
видає солідно по цѣнѣ 2 зр.
50 кр. і вище

Торговля „БОДЕКЪ“
у Львовѣ, ч. 3 улица Орменська.

При отбіранні більшою скль-
котою рамъ удѣляємо робать і
призволяємо на сплату въ ратахах,
а при отбіранні поодинокихъ рамъ
лише тогды можено призволяю-
ти на раталійні сплаты, коли ра-
мы стоять найменше 4 зр. а. в.

походь Собеского
підъ Вѣденъ р. 1683.
Написавъ Степанъ Качала.
Цѣна 20 кр.
Достати можна въ адми-
ністрації Дѣла.

МАСУ ДО ГАШЕНЯ ОГНЕВЪ

тъ ц. к. виключно правихъ.
фабрики масы до гашеня огнѣвъ
Іосифа Бауера у Вѣдені

поручають

Гіберъ и Гашке у Львовѣ.

Огнетревалій и безпечній отъ влому

КАСЫ

солідно и прекрасно выро-
блений съ американскими зам-
ками и паскільевыми засув-
ками предаю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЬ,

1390 10—? у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ відмінній язичії.)

1369 18—? ПЕТРО КАДАЙСКІЙ

въ Чернівцяхъ ул. Руска ч. 9.

высылає на замовленіе Магазинъ

КОСЫ

7 ручковій волоскій . . . . . по 34 кр.

7 1/2 " рускій . . . . . по 36 кр.

7 " рускій довгій . . . . . по 36 кр.

7 " волоскій бракованій . . . . . по 20 кр.

высылає на замовленіе Магазинъ

НАРОДНОІ ТОРГОВЛІ

ВО ЛЬВОВѢ.
Опакованіе зачисляється якъ найдешевше.

5 килевій БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (34—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегелійского столового лу-
чша якости 2 зр. 30 кр. и 2 1/2 " 50 "
1 " Гегелійского стол. ароматичного 2 70 и 3 зр.
1 " Самородного витравленого . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермолея-Бакатора стол. 2 " — "

Повыше напедей пѣни розуміються враза-
ть бочкою окованою желѣзними обручами і о-
плачеными портомъ почтовымъ, такъ що благо-
склонний отбиратель жаднихъ більше коштівъ
не поносить. Купуючи вина особисто толькъ у
продуцентовъ ручить за
здоровий добрій, натуральний і лучші вина якъ зъ
Вершець, і просять о ла-
скавій замовленія.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕЊЕ

для Галичини и Буковини,

зарегистроване общество съ неограничену порукою

выплачує власні вильосовані листы, а такожь текучі купоны отъ невильосованихъ
що своїхъ листовъ, принимає въ уплату купоны отъ державныхъ ефектовъ і за-
ставныхъ листовъ, удѣляє довгосрочний пожички на случай покупки землї і ко-
роткосрочний за ипотекарнымъ обезпеченьемъ, тоже пожички за порукою і обезпе-
ченіемъ для сельскихъ хозяйствъ.

6—?

Принимає грошевій вкладки на проценты:

а) на книжки щадничії по 5%; б) на текучій счетъ (conto corrente)
за 30-, 60-, 90- і більше-днівнимъ виповідженіемъ по 4%, 4 1/2% і 5%.

Заставниче отдѣленіе

того-же Заведенія выдає пожички на заставы, іменно на процентній цѣній
ефекты, дорогоцінності, вироби фабричні і ремісничі і на всякий предметы,
маючі цѣність.

Бюро Заведенія въ власніомъ домѣ при улиці Орменській н-ръ 2.

Выдавець и редакторъ: Іванъ Белай.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. гащиц.
акційного Банку Гипотечного

купує и продава-

всѣ ефекти и монеты

подъ найприступнішими умовами.

5% Листы Гипотечній

5% Листы Гипотечній преміовани

котрій після закону зъ дні 2 Липня 1868 (Днів. а. д. XXXVIII. Ч. 93) і наявноши
постанови зъ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капіталової фо-
довихъ, пушкарівськихъ, кавій супружескихъ військовихъ, ізъ кавію і ваді

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до вилосовання съ 10% премію т. є по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днів.

1349 33—

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядівъ, образівъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ,

поручас Всечестному Духовенству, славетному громадамъ, церковнимъ комитетамъ і Высокоповажаній

Публіцѣ богатий выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахіновъ, хоруговъ, фантъ,
плащеницъ, образій маліванихъ на блаків і полотнѣ, до іконостасівъ, престолівъ
и на стѣни церковні; болтарики або образи професіональні; хрестівъ напрестоль-
нихъ, ручныхъ і професіональніхъ; хрестівъ жадівничихъ на гробы і полівничихъ,
Евангелій, патріцій, чаша, ампуль, дарохранительниць, дароносниць, хлібниць
до Всенощного, кадильниць, полікандрівъ (пауківъ), подсвічниківъ (лѣхтарівъ),
канделябрівъ, лампиць, світла церковного, дивановъ, цвѣтівъ і проч.

Великий складъ товарівъ срѣ бныхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Ляжки, вилки, ножі столові і десертові, лыжочки до чаю і кави, чайники, цукорнички,
тацки, коробки на масло і сиръ, заставы столові на очоїк і тѣста, ліхтарі, канделі-
біри столові і проч.

1219 19—? по найдешевшихъ цѣнахъ 19—?

Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. висылається франко.

Цѣники въ рускѣмъ языцѣ висылаються на жаданіе възворотною поштою даромъ.

Опакованіе даромъ.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА“

Комедія на 4 справи.

Написавъ Олександръ Я. Кониський.

Цѣна 30 кр. а. в. 19—?

Въ м. VIII-цѣ, сторінъ 73. — Набуты можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Складъ фабричній красокъ, лякеровъ, покостовъ, пр-
дуктівъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріалівъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рынок

1340 19—? въ власніомъ домѣ ч. 38.

поручас:

КРАСКИ ОЛІЙНІЙ

зовѣмъ готовій до ужитку, до малів-
нія дверей, оконъ, помостівъ, да-
хвівъ, домувъ, городовихъ знаряд-
івъ і господарськихъ, знарядівъ
брольничихъ і т. д.

КРАСКИ

олійно-лякеровъ і буршт.-лякеровъ

масу до запуснання помостівъ

власного виробу, найтішшого рода

ЛЯКЕР ДО ПОМОСТІВЪ,

лякер до школиць та таблиць

найдобрійтій

лякеси повозовій правдиві

англійскій зъ фабрикъ Wilkinson, Hey-
wood and Clark въ Лондонѣ,

всікого рода лякеси до роботъ вну-
трішніхъ, виїшніхъ, дереви, жалѣзъ

і шкібръ.

Краски сухі всікії роди: